

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/11371. számú

törvényjavaslat

**az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az
Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló
Egyezmény és az azt kiegészítő jegyzőkönyvek, valamint az Európai
Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett
nyilatkozat kihirdetéséről**

**Előadó: dr. Draskovics Tibor
igazságügyi és rendészeti miniszter**

Budapest, 2009. november

2009. évi ... törvény
az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek
pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény és az azt kiegészítő jegyzőkönyvek,
valamint az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett
nyilatkozat kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the
protection of the European Communities' financial interests

CONVENTION Drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the
protection of the European Communities' financial interests

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European
Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 26 July 1995;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial
interests of the European Communities;

NOTING that fraud affecting Community revenue and expenditure in many cases is not confined to
a single country and is often committed by organized criminal networks;

CONVINCED that protection of the European Communities' financial interests calls for the
criminal prosecution of fraudulent conduct injuring those interests and requires, for that purpose,
the adoption of a common definition;

CONVINCED of the need to make such conduct punishable with effective, proportionate and
dissuasive criminal penalties, without prejudice to the possibility of applying other penalties in
appropriate cases, and of the need, at least in serious cases, to make such conduct punishable with
deprivation of liberty which can give rise to extradition;

RECOGNIZING that businesses play an important role in the areas financed by the European
Communities and that those with decision-making powers in business should not escape criminal
responsibility in appropriate circumstances;

DETERMINED to combat together fraud affecting the European Communities' financial interests by undertaking obligations concerning jurisdiction, extradition, and mutual cooperation,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1

General provisions

1. For the purposes of this Convention, fraud affecting the European Communities' financial interests shall consist of:

(a) in respect of expenditure, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the misappropriation or wrongful retention of funds from the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- the misapplication of such funds for purposes other than those for which they were originally granted;

(b) in respect of revenue, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the illegal diminution of the resources of the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- misapplication of a legally obtained benefit, with the same effect.

2. Subject to Article 2 (2), each Member State shall take the necessary and appropriate measures to transpose paragraph 1 into their national criminal law in such a way that the conduct referred to therein constitutes criminal offences.

3. Subject to Article 2 (2), each Member State shall also take the necessary measures to ensure that the intentional preparation or supply of false, incorrect or incomplete statements or documents having the effect described in paragraph 1 constitutes a criminal offence if it is not already punishable as a principal offence or as participation in, instigation of, or attempt to commit, fraud as defined in paragraph 1.

4. The intentional nature of an act or omission as referred to in paragraphs 1 and 3 may be inferred from objective, factual circumstances.

Article 2

Penalties

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Article 1, and participating in, instigating, or attempting the conduct referred to in Article 1 (1), are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in cases of serious fraud, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition, it being understood that serious fraud shall be considered to be fraud involving a minimum amount to be set in each Member State. This minimum amount may not be set at a sum exceeding ECU 50 000.

2. However in cases of minor fraud involving a total amount of less than ECU 4 000 and not involving particularly serious circumstances under its laws, a Member State may provide for penalties of a different type from those laid down in paragraph 1.

3. The Council of the European Union, acting unanimously, may alter the amount referred to in paragraph 2.

Article 3

Criminal liability of heads of businesses

Each Member State shall take the necessary measures to allow heads of businesses or any persons having power to take decisions or exercise control within a business to be declared criminally liable in accordance with the principles defined by its national law in cases of fraud affecting the European Community's financial interests, as referred to in Article 1, by a person under their authority acting on behalf of the business.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Member State shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Article 1 and 2 (1) when:

- fraud, participation in fraud or attempted fraud affecting the European Communities' financial interests is committed in whole or in part within its territory, including fraud for which the benefit was obtained in that territory,
- a person within its territory knowingly assists or induces the commission of such fraud within the territory of any other State,
- the offender is a national of the Member State concerned, provided that the law of that Member State may require the conduct to be punishable also in the country where it occurred.

2. Each Member State may declare, when giving the notification referred to in Article 11 (2), that it will not apply the rule laid down in the third indent of paragraph 1 of this Article.

Article 5

Extradition and prosecution

1. Any Member State which, under its law, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 1 and 2 (1), when committed by its own nationals outside its territory.

2. Each Member State shall, when one of its nationals is alleged to have committed in another Member State a criminal offence involving the conduct described in Articles 1 and 2 (1), and it does not extradite that person to that other Member State solely on the ground of his or her nationality, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution if appropriate. In order to enable prosecution to take place, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in Article 6 of the European Convention on Extradition. The requesting Member State shall be informed of the prosecution initiated and of its outcome.

3. A Member State may not refuse extradition in the event of fraud affecting the European Communities' financial interests for the sole reason that it concerns a tax or customs duty offence.

4. For the purposes of this Article, a Member State's own nationals shall be construed in accordance with any declaration made by it under Article 6 (1) (b) of the European Convention on Extradition and with paragraph 1 (c) of the Article.

Article 6

Cooperation

1. If a fraud as defined in Article 1 constitutes a criminal offence and concerns at least two Member States, those States shall cooperate effectively in the investigation, the prosecution and in carrying out the punishment imposed by means, for example, of mutual legal assistance, extradition, transfer of proceedings or enforcement of sentences passed in another Member State.
2. Where more than one Member State has jurisdiction and has the possibility of viable prosecution of an offence based on the same facts, the Member States involved shall cooperate in deciding which shall prosecute the offender or offenders with a view to centralizing the prosecution in a single Member State where possible.

Article 7

Ne bis in idem

1. Member States shall apply in their national criminal laws the 'ne bis in idem' rule, under which a person whose trial has been finally disposed of in a Member State may not be prosecuted in another Member State in respect of the same facts, provided that if a penalty was imposed, it has been enforced, is actually in the process of being enforced or can no longer be enforced under the laws of the sentencing State.
2. A Member State may, when giving the notification referred to in Article 11 (2), declare that it shall not be bound by paragraph 1 of this Article in one or more of the following cases:
 - (a) if the facts which were the subject of the judgement rendered abroad took place on its own territory either in whole or in part; in the latter case this exception shall not apply if those facts took place partly on the territory of the Member State where the judgement was rendered;
 - (b) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad constitute an offence directed against the security or other equally essential interests of that Member State;
 - (c) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad were committed by an official of the Member State contrary to the duties of his office.
3. The exceptions which may be the subject of a declaration under paragraph 2 shall not apply if the Member State concerned in respect of the same facts requested the other Member State to bring the prosecution or granted extradition of the person concerned.
4. Relevant bilateral or multilateral agreements concluded between Member States and relevant declarations shall remain unaffected by this Article.

Article 8

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Convention must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.
If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.
2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning the application of Article 1 or 10 of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice.

Article 9

Internal provisions

No provision in this Convention shall prevent Member States from adopting internal legal provisions which go beyond the obligations deriving from this Convention.

Article 10

Transmission

1. Member States shall transmit to the Commission of the European Communities the text of the provisions transposing into their domestic law the obligations imposed on them under the provisions of this Convention.
2. For the purposes of implementing this Convention, the High Contracting Parties shall determine, within the Council of the European Union, the information to be communicated or exchanged between the Member States or between the Member States and the Commission, and also the arrangements for doing so.

Article 11

Entry into force

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of their constitutional requirements for adopting this Convention.
3. This Convention shall enter into force 90 days after the notification, referred to in paragraph 2, by the last Member State to fulfil that formality.

Article 12

Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period 90 days.

Article 13

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.”

**„Egyezmény az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai
Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről**

Ezen egyezmény MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL az Európai Unió Tanácsának 1995. július 26-i jogi aktusára;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy büntetőjogi jogszabályaik hatékonyan járuljanak hozzá az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez;

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy a Közösség bevételeit és kiadásait érintő csalások számos esetben nem korlátozódnak egy országra, valamint ezeket gyakran szervezett bűnözői hálózatok követik el;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy az Európai Közösség pénzügyi érdekeinek védelme szükségessé teszi az ezeket az érdekeket sértő csalás büntetőjogi üldözését, és e célból megköveteli egy egységes fogalom meghatározás bevezetését;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal büntetendővé kell tenni az ilyen magatartást, a különböző esetekben szükségessé váló egyéb szankciók alkalmazása lehetőségének sérelme nélkül, valamint arról, hogy – legalábbis súlyos esetekben – lehetővé kell tenni a szabadságvesztés büntetésének alkalmazását, ami alapját képezheti a kiadatásnak;

FELISMERVE, hogy a vállalkozások fontos szerepet játszanak az Európai Közösségek által finanszírozott területeken, és hogy a vállalkozások döntéshozói megfelelő körülmények között nem vonhatják ki magukat a büntetőjogi felelősség alól;

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy együttesen küzdenek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalás ellen, és ezért joghatóságra, kiadatásra és kölcsönös együttműködésre vonatkozó kötelezettségeket vállalnak,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN:

1. Cikk

Általános rendelkezések

(1) Ennek az egyezménynek az alkalmazásában az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalás:

a) a kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó minden szándékos cselekmény vagy mulasztás:

- olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy előterjesztése, amelyek következménye az Európai Közösségek általános költségvetéséből vagy az Európai Közösségek kezelésében levő, illetve az Európai Közösségek nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök jogtalan megszerzése vagy visszatartása,
- információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel,
- az ilyen pénzeszközök nem az eredetileg megjelölt és a döntés alapjául szolgáló célokra történő jogellenes felhasználása;

b) a bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó minden szándékos cselekmény vagy mulasztás:

- olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy előterjesztése, amelyek következménye az Európai Közösségek általános költségvetése vagy az Európai Közösségek kezelésében levő, illetve az Európai Közösségek nevében kezelt költségvetés forrásainak jogtalan csökkentése,
- információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkal megegyező következményekkel,
- a jogszerűen szerzett haszon jogellenes felhasználása, az előbbiekkal megegyező következményekkel.

(2) A 2. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, minden tagállam megteszi a szükséges és megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy átültesse az (1) bekezdést a nemzeti büntetőjogba oly módon, hogy a benne említett magatartás bűncselekménynek minősüljön.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében is, hogy a hamis, helytelen vagy hiányos, az (1) bekezdésben említett következményekkel járó nyilatkozatok vagy dokumentumok szándékos elkészítése vagy mások azokkal való ellátása bűncselekménynek minősüljön, amennyiben – akár önálló bűncselekményként, akár az (1) bekezdésben említett cselekményben való részvételként, arra való felbujtásként vagy annak kísérleteként – eddig nem minősült büntetendő cselekménynek.

(4) Az (1) és (3) bekezdésben említett cselekmény vagy mulasztás szándékos jellegére a tárgyilagos, tényszerű körülményekből lehet következtetni.

2. Cikk

Szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 1. cikkben említett magatartást, valamint az 1. cikk (1) bekezdésében említett magatartásban való részvételt, felbujtást vagy ilyen magatartás kísérletét hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntesse, beleértve, legalábbis a csalás súlyos eseteiben, a kiadatást megalapozó szabadságvesztéssel járó büntetést; súlyosnak minősül az a csalás, ahol az elkövetési érték eléri vagy meghaladja az egyes tagállamok által meghatározott minimális összeget. A minimális összeg nem lehet magasabb 50000 ECU-nél.

(2) Kisebbségi csalásoknál azonban, ahol az összérték kevesebb, mint 4000 ECU, és a hatályos jogszabályok értelmében súlyosbító körülmények nem merülnek fel, egy tagállam az (1) bekezdésben említettektől eltérő szankciókat is megállapíthat.

(3) Az Európai Unió Tanácsa egyhangúlag módosíthatja a (2) bekezdésben említett összeget.

3. Cikk

Vállalkozások vezetőinek büntetőjogi felelőssége

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a vállalkozások vezetőit vagy egy vállalkozáson belül döntési jogosultsággal rendelkező vagy ellenőrzést gyakorló személyeket büntetőjogi felelősségre lehessen vonni – a nemzeti jogban meghatározott elvekkel összhangban – az Európai Közösség pénzügyi érdekeit sértő csalásnak e személyek felügyelete alá tartozó és a vállalkozás érdekében eljáró személy által elkövetett, az 1. cikkben említett eseteiben.

4. Cikk

Joghatóság

(1) Mindegyik tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket joghatóságának megállapítására az 1. cikkel és a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott bűncselekmények tekintetében, amennyiben:

- az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalást, a csalásban való részvételt vagy a csalás kísérletét teljesen vagy részben a tagállam területén követték el, beleértve azt a csalást, amely tekintetében a hasznot az adott tagállam területén szerezték,
- egy személy az adott tagállam területén tudatosan segíti vagy ösztönzi a csalásnak egy másik tagállam területén történő megvalósítását,
- az elkövető az érintett tagállam állampolgára, feltéve, hogy azon tagállam jogszabályai megkövetelhetik, hogy a csalás legyen büntetendő abban a tagállamban is, ahol a csalás megvalósult.

(2) Mindegyik tagállam a 11. cikk (2) bekezdésében említett értesítés során nyilatkozhat arról, hogy nem alkalmazza az e cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározott szabályt.

5. Cikk

Kiadatás és büntetőeljárás

(1) Minden tagállam, amely saját jogszabályai szerint nem adja ki saját állampolgárait, meghozza a szükséges intézkedéseket, hogy megállapítsa joghatóságát az 1. cikkel és a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított bűncselekmények tekintetében, ha a bűncselekményt állampolgára a tagállam területén kívül követi el.

(2) Ha egy tagállam állampolgárát az 1. cikkben és a 2. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekmény elkövetésével vádolják egy másik tagállamban, és a tagállam pusztán állampolgársága alapján nem adja ki e személyt a másik tagállamnak, a tagállam az ügyet – amennyiben indokolt – büntetőeljárás céljából illetékes hatósága elé terjeszti. A büntetőeljárás lefolytatásának lehetővé tétele céljából a bűncselekménnyel kapcsolatos aktákat, információkat és bizonyítékokat az európai kiadatási egyezmény 6. cikkében megállapított eljárás szerint kell átadni. A megkereső tagállamot értesíteni kell a megindított büntetőeljárásról és annak kimeneteléről.

(3) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalás esetében egy tagállam nem tagadhatja meg a kiadást pusztán abból az okból, hogy a bűncselekmény adóval vagy vámmal kapcsolatos bűncselekményre vonatkozik.

(4) E cikk alkalmazásában az egy tagállam "állampolgára" kifejezést az adott állam által az európai kiadatási egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti nyilatkozattal, és ugyanazon cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban kell értelmezni.

6. Cikk

Együttműködés

(1) Ha az 1. cikkben meghatározott csalás bűncselekménynek minősül, és legalább két tagállamot érint, a tagállamok kötelesek hatékonyan együttműködni egymással a nyomozás, a büntetőeljárás és a kiszabott büntetés végrehajtása során, például kölcsönös jogsegély, kiadatás, eljárás átadása vagy más tagállamban kiszabott büntetés végrehajtása útján.

(2) Amennyiben egynél több tagállam rendelkezik joghatósággal és lehetőséggel a hatékony eljárásra egy azonos tényeken alapuló bűncselekmény tekintetében, az érintett tagállamok együttműködnek egymással annak eldöntésében, melyik indít büntetőeljárást az elkövető vagy elkövetők ellen annak érdekében, hogy a büntetőeljárást, ha lehetséges, egyetlen tagállamra koncentrálják.

7. Cikk

Ne bis in idem

(1) A tagállamok alkalmazzák nemzeti büntetőjogukban a "ne bis in idem" szabályt, amelynek értelmében az a személy, akinek ügyében jogerős ítéletet hoztak az egyik tagállamban, nem vonható büntetőeljárás alá egy másik tagállamban ugyanazon tények alapján, feltéve, hogy ha szankció kiszabására került sor, azt végre is hajtották, a végrehajtás folyamatban van, vagy azt az ítéletet hozó állam jogszabályai szerint már nem végrehajtható.

(2) A tagállam, amikor a 11. cikk (2) bekezdésében említett értesítést átadja, nyilatkozhat arról, hogy e cikk (1) bekezdése nem köti őt a következő egy vagy több esetben:

a) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények teljes egészében vagy részben a saját területén következtek be; az utóbbi esetben ez a kivétel nem alkalmazható, ha azok a tények részben azon tagállam területén következtek be, amelyben az ítéletet hozták;

b) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények a tagállam biztonsága vagy egyéb alapvető érdekei ellen irányuló bűncselekménynek minősülnek;

c) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tényeket a tagállamnak egy hivatali kötelességeit megszegő tisztviselője követte el.

(3) Azok a kivételek, amelyek a (2) bekezdés szerinti nyilatkozat tárgyát képezhetik, nem alkalmazhatók, ha az érintett tagállam ugyanezen tények tekintetében felkérte a másik tagállamot, hogy indítson büntetőeljárást, vagy kiadta az érintett személyt.

(4) A tagállamok között létrejött, tárgyhoz tartozó multilaterális vagy bilaterális megállapodásokat és a megfelelő nyilatkozatokat ez a cikk nem érinti.

8. Cikk

Bíróság

(1) Ezen egyezmény értelmezéséről vagy alkalmazásáról a tagállamok között keletkezett bármely vitát első lépésként a Tanácsnak az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében foglalt eljárás szerint kell megvizsgálnia a megoldás megtalálásának céljával.

Amennyiben hat hónapon belül nem találnak megoldást, az ügyet a vitában érintett valamely fél az Európai Közösségek Bírósága elé utalhatja.

(2) Az egy vagy több tagállam és az Európai Közösségek Bizottsága között ezen egyezmény 1. vagy 10. cikkének alkalmazásával kapcsolatban keletkezett és tárgyalásokkal nem rendezhető vita a Bíróság elé utalható.

9. Cikk

Belső rendelkezések

Ennek az egyezménynek egyetlen rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat az ebből az egyezményből származó kötelezettségeken túlmutató belső jogi rendelkezések elfogadásában.

10. Cikk

Továbbítás

(1) A tagállamok továbbítják az Európai Közösségek Bizottságának az ezen egyezmény rendelkezései alapján rájuk háruló kötelezettségek hazai jogba történő átültetéséről szóló rendelkezések szövegét.

(2) Ennek az egyezménynek a végrehajtása érdekében a Magas Szerződő Felek az Európai Unió Tanácsán belül meghatározzák a tagállamok között, valamint a tagállamok és a Bizottság között közlendő és kicserélendő információkat, illetve az erre szolgáló rendelkezéseket.

11. Cikk

Hatálybalépés

(1) Minden tagállam saját alkotmányos követelményeivel összhangban fogadja el ezt az egyezményt.

(2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtitkárát az egyezmény elfogadására vonatkozó alkotmányos eljárások befejezéséről.

(3) Ez az egyezmény 90 nappal azután lép hatályba, hogy az utolsó tagállam is megtette a (2) bekezdésben említett értesítést.

12. Cikk

Csatlakozás

(1) Ehhez az egyezményhez minden olyan állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagjává válik.

(2) Ennek az egyezménynek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.

(3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(4) Ez az egyezmény minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő 90 nap elteltével, illetve – amennyiben az említett 90 nap lejártával az egyezmény még nem lépett hatályba – az egyezmény hatálybalépésének napján lép hatályba.

13. Cikk

Letéteményes

(1) Ennek az egyezménynek a letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzéteszi az elfogadásokról és csatlakozásokról, a nyilatkozatokról és fenntartásokról szóló információkat, valamint az egyezményrel összefüggő egyéb értesítéseket.

Amelynek hitelül azt az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban kézjegyükkel látták el.

Kelt Brüsszelben 1995. július 26-án, egyetlen eredeti példányban, angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven, amely nyelvek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságának irattárában helyezik letétbe.”

4. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez csatolt, Brüsszelben, 1996. szeptember 27-én létrejött Jegyzőkönyv (továbbiakban 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

5. §

Az Országgyűlés az 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

6. §

Az 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

PROTOCOL drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 27 September 1996,

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

RECOGNIZING the importance of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 for combating fraud affecting Community revenue and expenditure;

AWARE that the financial interests of the European Communities may be damaged or threatened by other criminal offences, particularly acts of corruption by or against national and Community officials, responsible for the collection, management or disbursement of Community funds under their control;

CONSIDERING that people of different nationalities, employed by different public agencies or bodies, may be involved in such corruption and that, in the interests of effective action against such corruption with international ramifications, it is important for their reprehensible nature to be perceived in a similar manner under Member States' criminal laws;

NOTING that several Member States' criminal law on crime linked to the exercise of public duties in general and concerning corruption in particular covers only acts committed by or against their national officials and does not cover, or covers only in exceptional cases, conduct involving Community officials or officials of other Member States;

CONVINCED of the need for national law to be adapted where it does not penalize acts of corruption that damage or are likely to damage the financial interests of the European Communities involving Community officials or officials of other Member States;

CONVINCED also that such adaptation of national law should not be confined, in respect of Community officials, to acts of active or passive corruption, but should be extended to other crimes affecting or likely to affect the revenue or expenditure of the European Communities, including crimes committed by or against persons in whom the highest responsibilities are vested;

CONSIDERING that appropriate rules should also be laid down on jurisdiction and mutual cooperation, without prejudice to the legal conditions under which they are to apply in specific cases, including waiver of immunity where appropriate;

CONSIDERING finally that the relevant provisions of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 should be made applicable to the criminal acts covered by this Protocol,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

1. (a) 'official' shall mean any 'Community' or 'national' official, including any national official of another Member State;

(b) the term 'Community official' shall mean:

- any person who is an official or other contracted employee within the meaning of the Staff Regulations of officials of the European Communities or the Conditions of employment of other servants of the European Communities,

- any person seconded to the European Communities by the Member States or by any public or private body, who carries out functions equivalent to those performed by European Community officials or other servants.

Members of bodies set up in accordance with the Treaties establishing the European Communities and the staff of such bodies shall be treated as Community officials, inasmuch as the Staff

Regulations of the European Communities or the Conditions of employment of other servants of the European Communities do not apply to them;

(c) the term 'national official' shall be understood by reference to the definition of 'official' or 'public officer' in the national law of the Member State in which the person in question performs that function for the purposes of application of the criminal law of that Member State.

Nevertheless, in the case of proceedings involving a Member State's official initiated by another Member State the latter shall not be bound to apply the definition of 'national official' except in so far as that definition is compatible with its national law;

2. 'Convention' shall mean the Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the protection of the European Communities' financial interests, of 26 July 1995;

Article 2

Passive corruption

1. For the purposes of this Protocol, the deliberate action of an official, who, directly or through an intermediary, requests or receives advantages of any kind whatsoever, for himself or for a third party, or accepts a promise of such an advantage, to act or refrain from acting in accordance with his duty or in the exercise of his functions in breach of his official duties in a way which damages or is likely to damage the European Communities' financial interests shall constitute passive corruption.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that conduct of the type referred to in paragraph 1 is made a criminal offence.

Article 3

Active corruption

1. For the purposes of this Protocol, the deliberate action of whosoever promises or gives, directly or through an intermediary, an advantage of any kind whatsoever to an official for himself or for a third party for him to act or refrain from acting in accordance with his duty or in the exercise of his functions in breach of his official duties in a way which damages or is likely to damage the European Communities' financial interests shall constitute active corruption.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that conduct of the type referred to in paragraph 1 is made a criminal offence.

Article 4

Assimilation

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that in its criminal law the descriptions of the offences constituting conduct of the type referred to in Article 1 of the Convention committed by its national officials in the exercise of their functions apply similarly in cases where such offences are committed by Community officials in the exercise of their duties.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that in its criminal law the descriptions of the offences referred to in paragraph 1 of this Article and in Articles 2 and 3 committed by or against its Government Ministers, elected members of its parliamentary chambers, the members of its highest Courts or the members of its Court of Auditors in the exercise of their functions apply similarly in cases where such offences are committed by or against members of the Commission of the European Communities, the European Parliament, the Court of Justice and the Court of Auditors of the European Communities respectively in the exercise of their duties.

3. Where a Member State has enacted special legislation concerning acts or omissions for which Government Ministers are responsible by reason of their special political position in that Member State, paragraph 2 of this Article may not apply to such legislation, provided that the Member State ensures that Members of the Commission of the European Community are covered by the criminal legislation implementing Articles 2 and 3 and paragraph 1 of this Article.

4. Paragraphs 1, 2 and 3 shall be without prejudice to the provisions applicable in each Member State concerning criminal proceedings and the determination of the competent court.

5. This Protocol shall apply in full accordance with the relevant provisions of the Treaties establishing the European Communities, the Protocol on the Privileges and Immunities of the European Communities, the Statutes of the Court of Justice and the texts adopted for the purpose of their implementation, as regards the withdrawal of immunity.

Article 5

Penalties

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Articles 2 and 3, and participating in and instigating the conduct in question, are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in serious cases, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2. Paragraph 1 shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against national officials or Community officials. In determining the penalty to be imposed, the national criminal courts may, in accordance with the principles of their national law, take into account any disciplinary penalty already imposed on the same person for the same conduct.

Article 6

Jurisdiction

1. Each Member State shall take the measures necessary to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 2, 3 and 4 where:

(a) the offence is committed in whole or in part within its territory;

(b) the offender is one of its nationals or one of its officials;

(c) the offence is committed against one of the persons referred to in Article 1 or a member of one of the institutions referred to in Article 4 (2) who is one of its nationals;

(d) the offender is a Community official working for a European Community institution or a body set up in accordance with the Treaties establishing the European Communities which has its headquarters in the Member State concerned.

2. Each Member State may declare when giving the notification provided for in Article 9 (2) that it will not apply or will apply only in specific cases or conditions one or more of the jurisdiction rules laid down in paragraph 1 (b), (c), and (d).

Article 7

Relation to the Convention

1. Articles 3, 5 (1), (2) and (4) and Article 6 of the Convention shall apply as if there were a reference to the conduct referred to in Articles 2, 3 and 4 of this Protocol.

2. The following provisions of the Convention shall also apply to this Protocol:

- Article 7, on the understanding that, unless otherwise indicated at the time of the notification provided for in Article 9 (2) of this Protocol, any declaration within the meaning of Article 7 (2) of the Convention shall also apply to this Protocol,

- Article 9,

- Article 10.

Article 8

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Protocol must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning Article 1, with the exception of point 1 (c), or Articles 2, 3 and 4, or the third indent of Article 7 (2) of this Protocol which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice of the European Communities.

Article 9

Entry into force

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the procedures required under their respective constitutional rules for adopting this Protocol.

3. This Protocol shall enter into force 90 days after the notification provided for in paragraph 2 has been given by the State which, being a Member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. If, however, the Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which the Convention enters into force.

Article 10

Accession of new Member States

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not yet entered into force at the time of expiry of the said period of 90 days.

Article 11

Reservations

1. No reservation shall be authorized with the exception of those provided for in Article 6 (2).

2. Any Member State which has entered a reservation may withdraw it at any time in whole or in part by notifying the depositary. Withdrawal shall take effect on the date on which the depositary receives the notification.

Article 12

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations and any other notification concerning this Protocol.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.”

„Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez

E jegyzőkönyv MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL az Európai Unió Tanácsának 1996. szeptember 27-i jogi aktusára,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy biztosítsák büntetőjogi jogszabályaik hatékony hozzájárulását az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez;

FELISMERVE az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény jelentőségét a Közösség bevételeit és kiadásait érintő csalások elleni küzdelemben;

TUDATÁBAN annak, hogy az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit egyéb bűncselekmények károsíthatják vagy fenyegethetik, ilyenek különösen az állampolgárok, illetve az ellenőrzésük alatt álló közösségi pénzeszközök behajtását, kezelését, valamint kiutalását végző közösségi tisztviselők által vagy sérelmére elkövetett korrupciós cselekmények;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az ilyen korrupciós ügyek érintettjei eltérő állampolgárságú és különböző közjogi hivatalok vagy szervek alkalmazásában álló személyek lehetnek, továbbá hogy az ilyen nemzetközi vonatkozásokkal bíró korrupció elleni hatékony fellépés érdekében fontos annak elítélendő volta miatt a tagállamok büntetőjogában a probléma hasonló módon történő kezelése;

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy számos tagállam büntetőjoga az általában a közfeladatok ellátásával, különösen pedig a korrupcióval összefüggő bűncselekmények vonatkozásában kizárólag saját tisztviselőik által vagy sérelmére elkövetett cselekményekre terjed ki és nem, vagy csak kivételes esetekben terjed ki a Közösség, illetve más tagállamok tisztviselőinek magatartására;

MEGGYŐZŐDVE annak szükségességéről, hogy a tagállamok nemzeti jogát ki kell igazítani, amennyiben nem büntetik a Közösség, vagy a más tagállamok tisztviselőit érintő azon korrupciós cselekményeket, amelyek károsítják, vagy valószínűleg károsítják az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit;

MEGGYŐZŐDVE arról is, hogy a nemzeti jog ilyen kiigazításai nem korlátozódhatnak a Közösség tisztviselői vonatkozásában csak az aktív vagy passzív vesztegetési cselekményekre, hanem ki kell terjedniük egyéb olyan bűncselekményekre is, amelyek érintik vagy érinthetik az Európai Közösségek bevételeit vagy kiadásait, beleértve a legnagyobb felelősséggel járó beosztást betöltő személyek által vagy sérelmére elkövetett bűncselekményeket is;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy megfelelő szabályokat kell alkotni a joghatósárol és a kölcsönös együttműködésről azon jogi feltételek sérelme nélkül, amelyek alapján egyes esetekben ezeket alkalmazni kell, beleértve indokolt esetben a mentességek felfüggesztését;

FIGYELEMBE VÉVE végül, hogy az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény megfelelő rendelkezéseinek hatályát ki kell terjeszteni az ebben a jegyzőkönyvben részletezett bűncselekményekre,

A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. Cikk

Fogalommeghatározások

E jegyzőkönyv alkalmazásában:

(1) a) "tisztviselő" bármely közösségi vagy nemzeti tisztviselő, ideértve egy másik tagállam bármely nemzeti tisztviselőjét;

b) "közösségi tisztviselő":

- az a személy, aki az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és a Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek értelmében tisztviselő vagy egyéb szerződéses munkavállaló,

- az a személy, akit a tagállamok vagy bármely köz- vagy magánjogi szervezet az Európai Közösségekhez helyeznek, és aki az európai közösségi köztisztviselőkével vagy egyéb alkalmazottakéval egyenértékű feladatokat lát el.

Az Európai Közösségeket létrehozó szerződés értelmében felállított szervek tagjait és e szervek alkalmazottait közösségi tisztviselőknak kell tekinteni, amennyiben az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és a Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek nem vonatkoznak rájuk;

c) "nemzeti tisztviselő" azon tagállam nemzeti jogszabályaiban meghatározott "tisztviselő", illetve "hivatalos személy", amely tagállamban a kérdéses személy e feladatot a tagállam büntetőjogának alkalmazásában ellátja.

Mindazonáltal abban az esetben, ha egy másik tagállam által kezdeményezett eljárás egy tagállam tisztviselőjét érinti, az előbbi csak annyiban köteles a nemzeti tisztviselő meghatározását alkalmazni, amennyiben az a meghatározás saját nemzeti jogszabályaival összeegyeztethető.

(2) "Egyezmény" az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény.

2. Cikk

Passzív vesztegetés

(1) E jegyzőkönyv alkalmazásában az a tisztviselő, aki szándékosan, közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt kér vagy az előnyt elfogadja, akár a maga, akár egy harmadik személy javára, vagy ilyen előny ígéretét elfogadja azért, hogy cselekedjen vagy tartózkodjon a kötelessége szerinti, vagy működésével kapcsolatos cselekvéstől, és hivatali kötelességét megszegi, oly módon, hogy azzal az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit károsítja vagy károsíthatja, passzív vesztegetést követ el.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett típusú magatartás bűncselekménynek minősüljön.

3. Cikk

Aktív vesztegetés

(1) E jegyzőkönyv alkalmazásában bárki, aki szándékosan, közvetlenül vagy közvetítő útján, bármiféle előnyt ígér vagy ad egy tisztviselőnek, a maga vagy harmadik személy javára azért, hogy a tisztviselő, hivatali kötelességét megszegve, cselekedjen vagy tartózkodjon a kötelessége szerinti vagy működésével kapcsolatos cselekvéstől, oly módon, hogy azzal az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit károsítja vagy károsíthatja, aktív vesztegetést követ el.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett típusú magatartás bűncselekménynek minősüljön.

4. Cikk

Asszimiláció

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy büntetőjogában az 1. cikkben említett típusú magatartást megvalósító olyan bűncselekmények meghatározásait, amely bűncselekményeket a nemzeti tisztviselői követtek el hivataluk gyakorlása során, hasonlóképpen alkalmazzák azokban az esetekben, amelyekben e bűncselekményeket a Közösség tisztviselői követik el hivataluk gyakorlása során.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy büntetőjogában az e cikk (1) bekezdésében, és a 2. és a 3. cikkben említett azon bűncselekmények meghatározásait, amely bűncselekményeket a kormányának miniszterei, parlamenti kamaráinak választott tagjai, legfelsőbb bíróságainak tagjai vagy számvevőszékének tagjai, vagy azok sérelmére követtek el hivataluk gyakorlása során, hasonlóképpen alkalmazzák azokban az esetekben, amelyekben e bűncselekményeket az Európai Közösségek Bizottságának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bíróságnak és az Európai Közösségek Számvevőszékének tagjai követik el, vagy azok tagjai sérelmére követik el hivataluk gyakorlása során.

(3) Amennyiben egy tagállam különleges jogszabályokat alkotott azon cselekedetek és mulasztások vonatkozásában, amelyekért a kormányának miniszterei felelősek az adott tagállamban különleges politikai helyzetüknél fogva, akkor a (2) bekezdés nem szükségszerűen alkalmazandó az ilyen jogszabályokra, feltéve, hogy a tagállam biztosítja, hogy az Európai Közösség Bizottságának tagjaira is kiterjed a 2. és 3. cikket, illetve e cikk (1) bekezdését végrehajtó büntetőjogi jogszabály.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem érinti az egyes tagállamokban a büntetőeljárásra és az illetékes bíróság meghatározására alkalmazandó rendelkezéseket.

(5) Ami a mentességek felfüggesztését illeti, e jegyzőkönyv teljes összhangban alkalmazandó az Európai Közösségeket létrehozó szerződések, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv, a Bíróság alapokmánya és a végrehajtásuk céljából elfogadott szövegek megfelelő rendelkezéseivel.

5. Cikk

Szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. és 3. cikkben említett magatartást és az arra való bűnsegélyt vagy felbujtást hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék, beleértve legalábbis súlyos esetekben, a kiadatást megalapozó szabadságvesztéssel járó büntetéseket.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a hatáskörrel rendelkező hatóság fegyelmi jogkörének a nemzeti tisztviselővel vagy közösségi tisztviselővel szembeni gyakorlását. A kiszabandó szankció meghatározásakor a nemzeti büntetőbíróságok, nemzeti joguk elveivel összhangban, figyelembe vehetik az ugyanazon személyre ugyanazon magatartás miatt már kiszabott bármely fegyelmi szankciót.

6. Cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket joghatóságának megállapítására a 2., 3. és 4. cikkel összhangban megállapított bűncselekmények vonatkozásában, amennyiben:

a) a bűncselekményt teljesen vagy részben a saját területén követték el;

b) az elkövető saját állampolgára vagy tisztviselője;

c) a bűncselekményt egy az 1. cikkben említett személy sérelmére, vagy a 4. cikk (2) bekezdésében említett intézmények egyik tagjának sérelmére követték el, aki a saját állampolgára;

d) az elkövető közösségi tisztviselő, aki az Európai Közösségek egyik intézményénél dolgozik, vagy az Európai Közösségeket létrehozó szerződések értelmében létrehozott szervezetnél, amelynek székhelye az érintett tagállamban található.

(2) Minden tagállam a 9. cikk (2) bekezdésében említett értesítés során nyilatkozhat arról, hogy nem, vagy csak különleges esetekben vagy feltételekkel alkalmazza az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában megállapított joghatósági szabályokat.

7. Cikk

Kapcsolat az egyezményvel

(1) Az egyezmény 3. cikkét, 5. cikkének (1), (2) és (4) bekezdését, valamint 6. cikkét úgy kell alkalmazni, mintha azok hivatkoznának e jegyzőkönyv 2., 3. és 4. cikkében említett magatartásra.

(2) Az egyezmény következő rendelkezései e jegyzőkönyvre is vonatkoznak:

- a 7. cikk azzal a feltétellel, hogy – amennyiben másként nem határozzák meg az e jegyzőkönyv 9. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítés időpontjában – az Egyezmény 7. cikkének (2) bekezdése értelmében tett nyilatkozat e jegyzőkönyvre is vonatkozik,

- a 9. cikk,

- a 10. cikk.

8. Cikk

Bíróság

(1) E jegyzőkönyv értelmezéséről vagy alkalmazásáról a tagállamok között keletkezett bármely vitát kezdeti szakaszban a Tanácsnak az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében foglalt eljárás szerint kell megvizsgálnia a megoldás megtalálásának céljával.

Amennyiben hat hónapon belül nem találnak megoldást, az ügyet a vitában érintett valamely fél az Európai Bíróság elé utalhatja.

(2) Egy vagy több tagállam és az Európai Közösségek Bizottsága között, az 1. cikkel kapcsolatban – de annak 1. c) pontja kivételével – vagy a 2., a 3., a 4. cikkel, vagy a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésével kapcsolatban zajló bármely vitát, amelyet tárgyalások útján nem lehetett rendezni, az Európai Bíróság elé lehet utalni.

9. Cikk

Hatálybalépés

(1) E jegyzőkönyvet minden tagállam saját alkotmányos követelményeivel összhangban fogadja el.

(2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtítkárát azon eljárás befejeződéséről, amelyet saját alkotmányos követelményeik határoznak meg e jegyzőkönyv elfogadására.

(3) E jegyzőkönyv 90 nappal azután lép hatályba, hogy az az utolsó állam is megtette a (2) bekezdésben említett értesítést, amelyik e jegyzőkönyv létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tagja. Ha azonban az egyezmény azon a napon nem lépett hatályba, akkor e jegyzőkönyv az egyezmény hatálybalépésének napján lép hatályba.

10. Cikk

Új tagállamok csatlakozása

(1) E jegyzőkönyvhöz minden olyan állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagjává válik.

(2) E jegyzőkönyvnek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.

(3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(4) E jegyzőkönyv minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő 90 nap elteltével, illetve – amennyiben az említett 90 nap lejártával a jegyzőkönyv még nem lépett hatályba – a jegyzőkönyv hatálybalépésének napján lép hatályba.

11. Cikk

Fenntartások

(1) A 6. cikk (2) bekezdésében előírtak kivételével fenntartások nem tehetők.

(2) Bármely tagállam, amely fenntartással élt, a letéteményes értesítése útján teljes egészében vagy részben bármikor visszavonhatja azt. A visszavonás abban az időpontban lép hatályba, amikor a letéteményes kézhez kapja az értesítést.

12. Cikk

Letéteményes

(1) E jegyzőkönyv letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzéteszi az elfogadásokról és csatlakozásokról, a nyilatkozatokról és fenntartásokról szóló információkat, valamint a jegyzőkönyvvel összefüggő egyéb értesítéseket. Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Amelynek hitelül azt az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban kézjegyükkal látták el.

E jegyzőkönyvet, amely egyetlen eredeti példányban, angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, amely nyelvek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának irattárában helyezik letétbe.”

7. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló, Brüsszelben, 1996. november 29-én létrejött Jegyzőkönyv (a továbbiakban: 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

8. §

Az Országgyűlés az 1996. november 29-ei Jegyzőkönyvet és a 10. §-ban meghatározott nyilatkozatot e törvénnyel kihirdeti.

9. §

Az 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the interpretation, by way of preliminary rulings, by the Court of Justice of the European Communities of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

PROTOCOL drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the interpretation, by way of preliminary rulings, by the Court of Justice of the European Communities of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

THE HIGH CONTRACTING PARTIES,

HAVE AGREED on the following provisions, which shall be annexed to the Convention:

Article 1

The Court of Justice of the European Communities shall have jurisdiction, pursuant to the conditions laid down in this Protocol, to give preliminary rulings on the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the Protocol to that Convention drawn up on 27 September 1996, hereinafter referred to as 'the first Protocol'.

Article 2

1. By a declaration made at the time of the signing of this Protocol or at any time thereafter, any Member State shall be able to accept the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings on the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol to that Convention pursuant to the conditions specified in either paragraph 2 (a) or paragraph 2 (b).

2. A Member State making a declaration pursuant to paragraph 1 may specify that either:

(a) any court or tribunal of that State against whose decisions there is no judicial remedy under national law may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol thereto if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment, or

(b) any court or tribunal of that State may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests and the first Protocol thereto if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment.

Article 3

1. The Protocol on the Statute of the Court of Justice of the European Communities and the Rules of Procedure of that Court of Justice shall apply.

2. In accordance with the Statute of the Court of Justice of the European Communities, any Member State, whether or not it has made a declaration pursuant to Article 2, shall be entitled to submit statements of case or written observations to the Court of Justice of the European Communities in cases which arise pursuant to Article 1.

Article 4

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the depositary of the completion of their respective constitutional requirements for adopting this Protocol and communicate to him any declaration made pursuant to Article 2.

3. This Protocol shall enter into force 90 days after the notification, referred to in paragraph 2, by the Member State which, being a member of the European Union on the date of adoption by the Council of the Act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. However, it shall at the earliest enter into force at the same time as the Convention on the protection of the European Communities' financial interests.

Article 5

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

3. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the date of deposit of its instrument of accession, or on the date of the entry into force of this Protocol if the latter has not yet come into force when the said period of 90 days expires.

Article 6

Any State that becomes a member of the European Union and accedes to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests in accordance with Article 12 thereof shall accept the provisions of this Protocol.

Article 7

1. Amendments to this Protocol may be proposed by any Member State, being a High Contracting Party. Any proposal for an amendment shall be sent to the depositary, who shall forward it to the Council.

2. Amendments shall be established by the Council, which shall recommend that they be adopted by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

3. Amendments thus established shall enter into force in accordance with the provisions of Article 4.

Article 8

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities the notifications, instruments or communications concerning this Protocol.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-ninth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-six, in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic."

„Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi, előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az egyezményhez csatoltak:

1. cikk

Az Európai Közösségek Bírósága, e jegyzőkönyvben megállapított feltételek értelmében, hatáskörrel rendelkezik az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és az egyezményhez csatolt, 1996. szeptember 27-i jegyzőkönyv, a továbbiakban az "első jegyzőkönyv" értelmezésére vonatkozó előzetes döntések meghozatalára.

2. cikk

(1) E jegyzőkönyv aláírásakor vagy azután bármikor tett nyilatkozat révén bármelyik tagállam elfogadhatja az Európai Közösségek Bíróságának a (2) bekezdés a) pontjában, vagy a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételek értelmében létrejött hatáskörét az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek és az egyezmény első jegyzőkönyvének az értelmezésére vonatkozó előzetes döntések meghozatalára.

(2) Az (1) bekezdés szerint nyilatkozatot tevő tagállam meghatározhatja, hogy:

a) az állam bármely olyan bírósága, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, az Európai Közösségek Bíróságának előzetes döntését kérheti egy előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő, és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és annak első jegyzőkönyve értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére; vagy

b) az állam bármely bírósága az Európai Közösségek Bíróságának előzetes döntését kérheti egyelőtt folyamatban lévő ügyben felmerülő, és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és annak első jegyzőkönyve értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére.

3. cikk

(1) Az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvet és a Bíróság eljárási szabályzatát alkalmazni kell.

(2) Az Európai Közösségek Bírósága alapokmányának megfelelően bármelyik tagállam, függetlenül attól, hogy tett-e a 2. cikk szerinti nyilatkozatot vagy nem, jogosult az 1. cikk alapján felmerülő esetekben az Európai Közösségek Bírósága részére beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

4. cikk

(1) E jegyzőkönyvet a tagállamok alkotmányos szabályaiknak megfelelően fogadják el.

(2) A tagállamok értesítik a letéteményest az e jegyzőkönyv elfogadásához szükséges alkotmányos követelményeiknek való megfelelésről, és közlik vele a 2. cikk szerinti nyilatkozatokat.

(3) E jegyzőkönyv azt követően 90 nappal lép hatályba, hogy az utolsó tagállam is, amely a jegyzőkönyvet létrehozó jogi aktusnak a Tanács általi elfogadása napján az Európai Unió tagja, megtette a (2) bekezdésben említett értesítést. E jegyzőkönyv azonban legkorábban ugyanazon a napon lép hatályba, mint amikor az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény.

5. cikk

(1) E jegyzőkönyvhöz bármely állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagjává válik.

(2) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(3) E jegyzőkönyvnek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.

(4) E jegyzőkönyv minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okiratok letétbe helyezését követő 90 nap elteltével, illetve – ha az az említett 90 nap lejártával még nem lépett hatályba – e jegyzőkönyv hatályba lépésének napján lép hatályba.

6. cikk

Bármely állam, amely az Európai Unió tagjává válik és csatlakozik az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez annak 12. cikke szerint, elfogadja e jegyzőkönyv rendelkezéseit.

7. cikk

(1) Bármely tagállam, amely Magas Szerződő Fél, javasolhatja e jegyzőkönyv módosítását. Minden módosításra irányuló javaslatot a letéteményesnek kell megküldeni, aki továbbítja azt a Tanácsnak.

(2) A módosításokat a Tanács állapítja meg és ajánlja, hogy a tagállamok alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadják el azokat.

(3) Az így megalkotott módosítások a 4. cikk rendelkezéseinek megfelelően lépnek hatályba.

8. cikk

(1) E jegyzőkönyv letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzéteszi az e jegyzőkönyvet érintő értesítéseket, okiratokat vagy közleményeket.

Amelynek hitelül azt az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban kézjegyükkel látták el.

Kelt Brüsszelben, 1996. november 29-én, egyetlen eredeti példányban, angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, amely nyelvek mindegyike egyaránt hiteles.”

10. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad arra, hogy a Magyar Köztársaság a 1996. november 29-ei Jegyzőkönyvhöz az alábbi nyilatkozatot tegye:

„A Magyar Köztársaság elfogadja az 1996. november 29-én kelt Jegyzőkönyv 2. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint az Európai Közösségek Bíróságának azt a hatáskörét, hogy előzetes döntést hozzon az Európai Unió K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény és az azt kiegészítő jegyzőkönyvek értelmezéséről, ha a Magyar Köztársaság bármely bírósága kéri, hogy az Európai Közösségek Bírósága előzetes döntést hozzon egyelőre folyó és az Európai Unió K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény és az azt kiegészítő jegyzőkönyvek értelmezésével kapcsolatos ügyben felvetődött kérdésben.”

11. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez csatolt, Brüsszelben, 1997. június 19-én létrejött második Jegyzőkönyv (a továbbiakban: 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

12. §

Az Országgyűlés az 1997. június 19-ei Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

13. §

Az 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„Second Protocol, drawn up on the basis of Article K.3 of the treaty on European Union, to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

SECOND PROTOCOL, drawn up on the basis of Article K.3 of the treaty on European Union, to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 19 June 1997;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

RECOGNIZING the importance of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 in combating fraud affecting Community revenue and expenditure;

RECOGNIZING the importance of the Protocol of 27 September 1996 to the said Convention in the fight against corruption damaging or likely to damage the European Communities' financial interests;

AWARE that the financial interests of the European Communities may be damaged or threatened by acts committed on behalf of legal persons and acts involving money laundering;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, to provide that legal persons can be held liable in cases of fraud or active corruption and money laundering committed for their benefit that damage or are likely to damage the European Communities' financial interests;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, to penalize acts of laundering of proceeds of fraud or corruption that damage or are likely to damage the European Communities' financial interests and to make it possible to confiscate proceeds of such fraud and corruption;

CONVINCED of the need for national law to be adapted, where necessary, in order to prevent the refusal of mutual assistance solely because offences covered by this Protocol concern or are considered as tax or customs duty offences;

NOTING that cooperation between Member States is already covered by the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995, but that there is a need, without prejudice to obligations under Community law, for appropriate provision also to be made for cooperation between member States and the Commission to ensure effective action against fraud, active and passive corruption and related money laundering damaging or likely to damage the European Communities' financial interests, including exchange of information between the Member States and the Commission;

CONSIDERING that, in order to encourage and facilitate the exchange of information, it is necessary to ensure adequate protection of personal data;

CONSIDERING that the exchange of information should not hinder ongoing investigations and that it is therefore necessary to provide for the protection of investigation secrecy;

CONSIDERING that appropriate provisions have to be drawn up on the competence of the Court of Justice of the European Communities;

CONSIDERING finally that the relevant provisions of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests of 26 July 1995 should be made applicable to certain acts covered by this Protocol,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

(a) 'Convention' shall mean the Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union on the protection of the European Communities' financial interests, of 26 July 1995 (1);

(b) 'fraud' shall mean the conduct referred to in Article 1 of the Convention;

(c) - 'passive corruption' shall mean the conduct referred to in Article 2 of the Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union to the convention on the protection of the European Communities' financial interests, of 27 September 1996 (2),

- 'active corruption' shall mean the conduct referred to in Article 3 of the same Protocol;

(d) 'legal person' shall mean any entity having such status under the applicable national law, except for States or other public bodies in the exercise of State authority and for public international organizations;

(e) 'money laundering' shall mean the conduct as defined in the third indent of Article 1 of Council Directive 91/308/EEC of 10 June 1991 on the prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering (3), related to the proceeds of fraud, at least in serious cases, and of active and passive corruption.

Article 2

Money laundering

Each Member State shall take the necessary measures to establish money laundering as a criminal offence.

Article 3

Liability of legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that legal persons can be held liable for fraud, active corruption and money laundering committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on

- a power of representation of the legal person, or
- an authority to take decisions on behalf of the legal person, or
- an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement as accessories or instigators in such fraud, active corruption or money laundering or the attempted commission of such fraud.

2. Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a fraud or an act of active corruption or money laundering for the benefit of that legal person by a person under its authority.

3. Liability of a legal person under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators or accessories in the fraud, active corruption or money laundering.

Article 4

Sanctions for legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 3 (1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions such as:

- (a) exclusion from entitlement to public benefits or aid;
- (b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities;
- (c) placing under judicial supervision;
- (d) a judicial winding-up order.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 3 (2) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions or measures.

Article 5

Confiscation

Each Member State shall take the necessary measures to enable the seizure and, without prejudice to the rights of bona fide third parties, the confiscation or removal of the instruments and proceeds of fraud, active and passive corruption and money laundering, or property the value of which corresponds to such proceeds. Any instruments, proceeds or other property seized or confiscated shall be dealt with by the Member State in accordance with its national law.

Article 6

Cooperation with the Commission of the European Communities

A Member State may not refuse to provide mutual assistance in respect of fraud, active and passive corruption and money laundering for the sole reason that it concerns or is considered as a tax or customs duty offence.

Article 7

Cooperation with the Commission of the European Communities

1. The Member States and the Commission shall cooperate with each other in the fight against fraud, active and passive corruption and money laundering.

To that end, the Commission shall lend such technical and operational assistance as the competent national authorities may need to facilitate coordination of their investigations.

2. The competent authorities in the Member States may exchange information with the Commission so as to make it easier to establish the facts and to ensure effective action against fraud, active and passive corruption and money laundering. The Commission and the competent national authorities shall take account, in each specific case, of the requirements of investigation secrecy and data protection. To that end, a Member State, when supplying information to the Commission, may set specific conditions covering the use of information, whether by the Commission or by another Member State to which that information may be passed.

Article 8

Data protection responsibility for the Commission

The Commission shall ensure that, in the context of the exchange of information under Article 7 (2), it shall observe, as regards the processing of personal data, a level of protection equivalent to the level of protection set out in Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (4).

Article 9

Publication of data protection rules

The rules adopted concerning the obligations under Article 8 shall be published in the Official Journal of the European Communities.

Article 10

Transfer of data to other Member States and third countries

1. Subject to any conditions referred to in Article 7 (2), the Commission may transfer personal data obtained from a Member State in the performance of its functions under Article 7 to any other Member State. The Commission shall inform the Member State which supplied the information of its intention to make such as transfer.
2. The Commission may, under the same conditions, transfer personal data obtained from a Member State in the performance of its functions under Article 7 to any third country provided that the Member State which supplied the information has agreed to such transfer.

Article 11

Supervisory authority

Any authority designated or created for the purpose of exercising the function of independent data protection supervision over personal data held by the Commission pursuant to its functions under the Treaty establishing the European Community, shall be competent to exercise the same function with respect to personal data held by the Commission by virtue of this Protocol.

Article 12

Relation to the Convention

1. The provisions of Articles 3, 5 and 6 of the Convention shall also apply to the conduct referred to in Article 2 of this Protocol.
2. The following provisions of the Convention shall also apply to this Protocol:
 - Article 4, on the understanding that, unless otherwise indicated at the time of the notification provided for in Article 16 (2) of this Protocol, any declaration within the meaning of Article 4 (2) of the Convention, shall also apply to this Protocol,
 - Article 7, on the understanding that the ne bis in idem principle also applies to legal persons, and that, unless otherwise indicated at the time the notification provided for in Article 16 82) of this Protocol is being given, any declaration within the meaning of Article 7 (2), of the Convention shall also apply to this Protocol,
 - Article 9,
 - Article 10.

Article 13

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Protocol must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission concerning the application of Article 2 in relation to Article 1 (e), and Article 7, 8, 10 and 12 (2), fourth indent of this Protocol which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice, after the expiry of a period of six months from the date on which one of the parties has notified the other of the existence of a dispute.

3. The Protocol drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the interpretation, by way of preliminary rulings, by the Court of Justice of the European Communities of the Convention on the protection of the European Communities' financial interests, of 29 November 1996 (5), shall apply to this Protocol, on the understanding that a declaration made by a Member State pursuant to Article 2 of that Protocol is also valid regarding this Protocol unless the Member State concerned makes a declaration to the contrary when giving the notification provided for in Article 16 (2) of this Protocol.

Article 14

Non-contractual liability

For the purposes of this Protocol, the non-contractual liability of the Community shall be governed by the second paragraph of Article 215 of the Treaty establishing the European Community. Article 178 of the same Treaty shall apply.

Article 15

Judicial control

1. The Court of Justice shall have jurisdiction in proceedings instituted by any natural or legal person against a decision of the Commission addressed to that person or which is of direct and individual concern to that person, on ground of infringement of Article 8 or any rule adopted pursuant thereto, or misuse of powers.

2. Articles 168 a (1) and (2), 173, fifth paragraph, 174, first paragraph, 176, first and second paragraphs, 185 and 186 of the Treaty establishing the European Community, as well as the Statute of the Court of Justice of the European Community, shall apply, *mutatis mutandis*.

Article 16

Entry into force

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the procedures required under their respective constitutional rules for adopting this Protocol.

3. This Protocol shall enter into force ninety days after the notification provided for in paragraph 2, by the State which, being a member of the European Union on the date of the adoption by the Council of the act drawing up this Protocol, is the last to fulfil that formality. If, however, the Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which the Convention enters into force.

4. However, the application of Article 7 (2) shall be suspended if, and for so long as, the relevant institution of the European Communities has not complied with its obligation to publish the data protection rules pursuant to Article 9 or the terms of Article 11 concerning the supervisory authority have not been complied with.

Article 17

Accession of new Member States

1. This Protocol shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Protocol shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not yet entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

Article 18

Reservations

1. Each Member State may reserve the right to establish the money laundering related to the proceeds of active and passive corruption as a criminal offence only in serious cases of active and passive corruption. Any Member State making such a reservation shall inform the depositary, giving details of the scope of the reservation, when giving the notification provided for in Article 16 (2). Such a reservation shall be valid for a period of five years after the said notification. It may be renewed once for a further period of five years.

2. The Republic of Austria may, when giving its notification referred to in Article 16 (2), declare that it will not be bound by Articles 3 and 4. Such a declaration shall cease to have effect five years after the date of the adoption of the act drawing up this Protocol.

3. No other reservations shall be authorized, with the exception of those provided for in Article 12 (2), first and second indent.

Article 19

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.
2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations and any other notification concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereto set their hands.

Done at Brussels, this nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-seven, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Joint Declaration on Article 13 (2)

The Member States declare that the reference in Article 13 (2) to Article 7 of the Protocol shall apply only to cooperation between the Commission on the one hand and the Member States on the other and is without prejudice to Member States' discretion in supplying information in the course of criminal investigations.

Commission Declaration on Article 7

The Commission accepts the tasks entrusted to it under Article 7 of the Second Additional Protocol to the Convention on the protection of the European Communities' financial interests.”

„Második Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez

E jegyzőkönyv MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZVA az Európai Unió Tanácsának 1997. június 19-i jogi aktusára;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy biztosítsák országaik büntetőjogának hatékony hozzájárulását az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez;

FELISMERVE az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény jelentőségét a közösségi bevételeket és kiadásokat érintő csalások leküzdésében;

FELISMERVE az említett egyezmény 1996. szeptember 27-i jegyzőkönyvének jelentőségét a korrupciós cselekmények leküzdésében, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek kárt okoznak, illetve kárt okozhatnak;

TUDATÁBAN annak, hogy a jogi személyek részéről elkövetett, illetve a pénzmosást is magukba foglaló cselekmények az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sérthetik vagy veszélyeztethetik;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy – amennyiben szükséges – a tagállamok nemzeti jogát megfelelőképpen módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni a javukra elkövetett olyan csalások, aktív vesztegetés vagy pénzmosás esetén, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sérthetik, illetve veszélyeztethetik;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy – amennyiben szükséges – a tagállamok nemzeti jogát megfelelőképpen módosítani kell annak érdekében, hogy a csalásokból és korrupciós cselekményekből származó bevételek tisztára mosására irányuló cselekményeket, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek kárt okoznak, illetve kárt okozhatnak, büntethetővé tegyék, valamint hogy az ilyen csalásokból és korrupciós cselekményekből származó bevételek elkobzását lehetővé tegyék;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy – amennyiben szükséges – a tagállamok nemzeti jogát megfelelőképpen módosítani kell annak megelőzése érdekében, hogy a kölcsönös jogsegélyt kizárólag azon az alapon tagadják meg, hogy az e jegyzőkönyv hatálya alá tartozó cselekmények adó-, illetve vámbűncselekmények vagy ilyen cselekménynek tekinthetők;

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy bár a tagállamok együttműködését már szabályozza az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény, mégis igény mutatkozik arra, hogy a közösségi jog alapján fennálló kötelezettségek sérelme nélkül megfelelő módon rendelkezzenek a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködésről – beleértve a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét is – annak érdekében, hogy hatékonyan felléphessenek azon csalások, aktív és passzív vesztegetés és a velük összefüggő pénzmosás ellen, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek kárt okoznak, illetve kárt okozhatnak;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az információcsere előmozdítása és megkönnyítése érdekében szükséges biztosítani a személyes adatok megfelelő védelmét;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az információcsere nem gátolhatja a folyamatban levő nyomozásokat, valamint azt, hogy ezért gondoskodni kell a nyomozás titkosságának védelméről;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy megfelelő rendelkezéseket kell alkotni az Európai Közösségek Bíróságának hatásköréről;

FIGYELEMBE VÉVE végül, hogy az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény vonatkozó rendelkezéseit alkalmazhatóvá kell tenni az e jegyzőkönyv hatálya alá tartozó egyes cselekményekre is,

A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E jegyzőkönyv alkalmazásában:

a) "egyezmény": az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján kidolgozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény ;

b) "csalás": az egyezmény 1. cikkében említett magatartás;

c) - "passzív vesztegetés": az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez kidolgozott 1996. szeptember 27-i jegyzőkönyv 2. cikkében említett magatartás,

- "aktív vesztegetés": az ugyanazon jegyzőkönyv 3. cikkében említett magatartás;

d) "jogi személy": minden jogalany, amely az alkalmazandó nemzeti jog alapján ilyen jogállással rendelkezik, az államok, illetve az egyéb közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületek, valamint a közjogi nemzetközi szervezetek kivételével;

e) "pénzmosás": a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK számú tanácsi irányelv 1. cikkének harmadik francia bekezdésében meghatározott magatartások, amelyek a csalásokból – legalábbis a súlyos esetekben – valamint az aktív és passzív vesztegetésből származó jövedelmekkel kapcsolatosak.

2. cikk

Pénzmosás

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a pénzmosást bűncselekménynek minősítse.

3. cikk

A jogi személyek felelőssége

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a csalásért, az aktív vesztegetésért és a pénzmosásért, amelyet – akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva – olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:

- a jogi személy képviselőjének joga, vagy
- a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga, vagy
- a jogi személyen belüli ellenőrzés joga,

valamint az ilyen csalásban, aktív vesztegetésben vagy pénzmosásban, illetve az ilyen csalás kísérletében bűnsegédként vagy felbujtóként való részességért.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken túlmenően minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amikor az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiányossága tette lehetővé, hogy egy neki alárendelt személy az adott jogi személy javára a csalást, az aktív vesztegetést vagy a pénzmosást elkövesse.

(3) A jogi személyeknek az (1) és (2) bekezdés alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik a csalást, az aktív vesztegetést és a pénzmosást tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

4. cikk

A jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (1) bekezdése alapján felelősséggel tartozó jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, beleértve a büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi pénzbeli szankciókat, valamint egyéb szankciókat is, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből, illetve támogatásokból;
- b) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- (d) bíróság által elrendelt felszámolás.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (2) bekezdése alapján felelősséggel tartozó jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy intézkedésekkel legyen sújtható.

5. cikk

Elkobzás

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegye a csalás, az aktív és passzív vesztegetés, valamint a pénzmosás eszközeinek és jövedelmeinek, illetve az ilyen jövedelmekkel azonos értékű vagyonnak a lefoglalását, és – jóhiszemű harmadik fél jogainak sérelme nélkül – elkobzását vagy elvonását. A tagállam a lefoglalt, illetve elkobzott eszközöket, jövedelmeket, illetve egyéb vagyontárgyakat nemzeti jogának vonatkozó rendelkezései szerint köteles kezelni.

6. cikk

Adó- és vámbűncselekmények

Egyetlen tagállam sem tagadhatja meg a kölcsönös jogsegélyt csalás, aktív és passzív vesztegetés, illetve pénzmosás esetén kizárólag azon az alapon, hogy a cselekmény adó- vagy vámbűncselekmény, illetve hogy azt ilyen cselekménynek tekinti.

7. cikk

Együttműködés az Európai Közösségek Bizottságával

(1) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a csalások, az aktív és passzív vesztegetés, valamint a pénzmosás ellen folytatott küzdelemben.

Ennek érdekében a Bizottság megadja azt a technikai és operatív segítséget, amire az illetékes nemzeti hatóságoknak szükségük lehet nyomozásaik összehangolásának megkönnyítése érdekében.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai információcserét folytathatnak a Bizottsággal a tények feltárásának megkönnyítése, illetve a csalások, az aktív és passzív vesztegetés, valamint a pénzmosás elleni hatékony fellépés biztosítása érdekében. A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok minden egyes esetben figyelembe veszik a nyomozás titkosságának és az adatvédelemnek a követelményeit. Ennek érdekében, ha egy tagállam információkat szolgáltat a Bizottságnak, akkor különös feltételeket is szabhat azok felhasználását illetően, akár a Bizottság használja fel az ilyen információkat, akár egy másik tagállam, amelynek részére a Bizottság ezeket az információkat továbbíthatta.

8. cikk

A Bizottság adatvédelmi felelőssége

A 7. cikk (2) bekezdésében foglalt információcserével összefüggésben a Bizottság a személyes adatok feldolgozását illetően a védelem olyan szintjének biztosításáról gondoskodik, amely egyenértékű a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben előírt védelmi szinttel.

9. cikk

Az adatvédelmi szabályok kihirdetése

A 8. cikk szerinti kötelezettségekkel összefüggésben elfogadott szabályokat Az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

10. cikk

Az adatok továbbítása más tagállamok, illetve harmadik országok részére

(1) A Bizottság egy másik tagállam részére a 7. cikk (2) bekezdésében említett esetleges feltételekre is figyelemmel továbbíthat olyan személyes adatokat, amelyeket feladatainak a 7. cikk szerinti ellátása keretében valamely tagállamtól kapott. A Bizottság tájékoztatja az információt szolgáltató tagállamot az adatok továbbítására irányuló szándékáról.

(2) A Bizottság harmadik ország részére feladatainak a 7. cikk szerinti ellátása keretében valamely tagállamtól kapott személyes adatokat ugyanezen feltételek mellett továbbíthatja, amennyiben az információkat szolgáltató tagállam hozzájárul az adatok továbbításához.

11. cikk

Ellenőrző hatóság

Minden hatóság, amelyet arra a célra jelöltek ki vagy hoztak létre, hogy független adatvédelmi ellenőrzést gyakoroljon azon személyes adatok felett, amelyeket a Bizottság az Európai Közösséget létrehozó szerződésből fakadó feladatainak értelmében birtokol, hatáskörrel rendelkezik ugyanezen feladat ellátására a Bizottság által e jegyzőkönyv értelmében birtokolt személyes adatok tekintetében is.

12. cikk

Az egyezményhez való viszony

(1) Az egyezmény 3., 5. és 6. cikkének rendelkezéseit az e jegyzőkönyv 2. cikkében említett magatartásokra is alkalmazni kell.

(2) Az egyezmény alábbi rendelkezéseit e jegyzőkönyvre is alkalmazni kell:

- a 4. cikket azzal a feltétellel, hogy – amennyiben az e jegyzőkönyv 16. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítés időpontjában ellentétes értelmű nyilatkozatot nem tesznek – az egyezmény 4. cikkének (2) bekezdése értelmében tett nyilatkozat e jegyzőkönyvre is vonatkozik,

- a 7. cikket azzal a feltétellel, hogy a ne bis in idem elvét a jogi személyekre is alkalmazni kell, továbbá hogy – amennyiben az e jegyzőkönyv 16. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítés időpontjában ellentétes értelmű nyilatkozatot nem tesznek – az egyezmény 7. cikkének (2) bekezdése értelmében tett nyilatkozat e jegyzőkönyvre is vonatkozik,

- a 9. cikket,

- a 10. cikket.

13. cikk

Bíróság

(1) Az e jegyzőkönyv értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban felmerült valamennyi vitás kérdést első lépésben, az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében előírt eljárásnak megfelelően a Tanács vizsgálja meg, hogy arra megoldást találjon.

Amennyiben hat hónapon belül nem rendeződik az ügy, a vitás kérdést a felek bármelyike az Európai Közösségek Bírósága elé viheti.

(2) E jegyzőkönyv 2. cikkének az 1. cikk e) pontjával összefüggésben, valamint a 7., a 8., a 10. cikknek és a 12. cikk (2) bekezdése negyedik francia bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban egy vagy több tagállam, illetve a Bizottság között felmerült minden olyan vitát, amelyről bebizonyosodott, hogy tárgyalásos úton nem rendezhető, az Európai Közösségek Bírósága elé lehet vinni az attól az időponttól számított hat hónap lejárta után, amikor a felek egyike jelezte a másik felé, hogy jogvita merült fel közöttük.

(3) Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által, előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló 1996. november 29-i jegyzőkönyvben foglaltakat e jegyzőkönyvre is alkalmazni kell azzal a feltétellel, hogy annak a jegyzőkönyvnek a 2. cikke értelmében valamely tagállam által tett nyilatkozat e jegyzőkönyv vonatkozásában is érvénnyel bír, hacsak az érintett tagállam nem tesz azzal ellentétes értelmű nyilatkozatot az e jegyzőkönyv 16. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítésben.

14. cikk

Szerződésen kívüli felelősség

E jegyzőkönyv alkalmazásában a Közösség szerződésen kívüli felelősségére nézve az Európai Közösséget létrehozó szerződés 215. cikkének második bekezdésében foglaltakat kell irányadónak tekinteni. Ugyanezen szerződés 178. cikkét is alkalmazni kell.

15. cikk

Bírósági felülvizsgálat

(1) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik azokban az eljárásokban, amelyeket bármely természetes vagy jogi személy – a 8. cikk vagy annak alapján elfogadott egyéb szabály megsértése, illetve hatáskörrel való visszaélés alapján – a Bizottság az adott személynek címzett határozata ellen, illetve egyéb olyan határozata ellen indított, amely közvetlenül és egyénileg érinti az adott személyt.

(2) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 168. cikkének (1) és (2) bekezdését, a 173. cikkének ötödik bekezdését, a 174. cikkének első bekezdését, a 176. cikkének első és második bekezdését, valamint a 185. és a 186. cikkét, valamint az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányát értelemszerűen alkalmazni kell.

16. cikk

Hatálybalépés

(1) E jegyzőkönyvet a tagállamok alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadják el.

(2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtítkárát az e jegyzőkönyv elfogadásához szükséges alkotmányos eljárásaik befejezéséről.

(3) E jegyzőkönyv az azt követő 90 nap eltelte után lép hatályba, hogy az az állam, amelyik az e jegyzőkönyvet kidolgozó tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tagja és utolsóként teljesíti ezen alakiságokat, a (2) bekezdésben előírt értesítést megküldi. Ha azonban az egyezmény ezen időpontban még nem lépett hatályba, akkor e jegyzőkönyv az egyezmény hatálybalépésének időpontjában lép hatályba.

(4) Ugyanakkor a 7. cikk (2) bekezdésének alkalmazását fel kell függeszteni, amennyiben és ameddig az Európai Közösségek hatáskörrel rendelkező intézménye eleget nem tett az adatvédelmi szabályok kihirdetésével kapcsolatos kötelezettségének a 9. cikknek megfelelően, illetve ameddig a 11. cikknek az ellenőrző hatóságra vonatkozó rendelkezéseit nem teljesítették.

17. cikk

Új tagállamok csatlakozása

(1) E jegyzőkönyvhöz minden olyan állam csatlakozhat, amelyik az Európai Unió tagjává válik.

(2) E jegyzőkönyvnek az Európai Unió Tanácsa által kidolgozott és a csatlakozó állam nyelvére lefordított szövege hiteles.

(3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(4) E jegyzőkönyv minden csatlakozó állam vonatkozásában a csatlakozási okiratok letétbe helyezésétől számított 90 nap elteltével lép hatályba, illetve e jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontjában, amennyiben az az említett 90 napos időtartam eltelte előtt még nem lépett hatályba.

18. cikk

Fenntartások

(1) A tagállamok mindegyike fenntarthatja magának azt a jogot, hogy az aktív és passzív vesztegetésből származó jövedelmekhez kapcsolódó pénzmosást csak az aktív és passzív vesztegetés súlyos eseteiben minősítse bűncselekménynek. Az ilyen fenntartással élő tagállam a 16. cikk (2) bekezdésében előírt értesítésben tájékoztatja a letéteményest, részletesen ismertetve azt, hogy a fenntartás mire terjed ki. Az ilyen fenntartás az említett értesítést követő öt éven át marad érvényben. További öt évre még egyszer megújítható.

(2) Az Osztrák Köztársaság a 16. cikk (2) bekezdésében említett értesítésben nyilatkozhat akként, hogy őt a 3. és a 4. cikk nem kötelezi. Ez a nyilatkozat az e jegyzőkönyvet kidolgozó jogi aktus elfogadásától számított öt év elteltével érvényét veszti.

(3) A 12. cikk (2) bekezdésének első és második francia bekezdésében előírt fenntartások kivételével egyéb fenntartással élni nem lehet.

19. cikk

Letéteményes

(1) E jegyzőkönyv letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában hirdeti ki a jegyzőkönyv elfogadásával, a csatlakozásokkal, a nyilatkozatokkal, a fenntartásokkal, valamint minden egyéb, a jegyzőkönyvre vonatkozó értesítéssel kapcsolatos információkat.

Amelynek hitelül azt az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban kézjegyükkal látták el.

Kelt Brüsszelben, 1997. június 19-én, egyetlen eredeti példányban, angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, amely nyelvek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságának irattárában helyezik letétbe.

Együttes Nyilatkozat a 13. Cikk (2) bekezdéséhez

A tagállamok kijelentik, hogy a 13. cikk (2) bekezdésében a jegyzőkönyv 7. cikkére történő utalás kizárólag arra az együttműködésre vonatkozik, amelynek résztvevői egyik részről a Bizottság, másik részről a tagállamok, és nem érinti a tagállamok mérlegelési jogát, hogy belátásuk szerint szolgáltatassanak információkat a bűnügyi nyomozások során.

A Bizottság nyilatkozata a 7. cikkhez

A Bizottság elfogadja az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény második jegyzőkönyvének 7. cikke alapján ráruházott feladatokat.”

14. §

Az Országgyűlés a 2004. évi XXX. törvény II. mellékletével kihirdetett, az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett alábbi nyilatkozatot kihirdeti:

„Az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján a Magyar Köztársaság azt a nyilatkozatot teszi, hogy az Európai Bíróság joghatóságát az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint fogadja el.”

15. §

- (1) Ez a törvény – az e §-ban meghatározott kivételekkel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) E törvény 2-3. §-ai az Egyezmény 12. cikkében meghatározott időpontban lépnek hatályba.
- (3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2-3. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (4) E törvény 5-6. §-ai az 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv 10. cikkében meghatározott időpontban lépnek hatályba.
- (5) Az 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv, illetve e törvény 5-6. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (6) E törvény 8-9. §-ai az 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv 5. cikkében meghatározott időpontban lépnek hatályba.
- (7) Az 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv, illetve e törvény 8-9. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (8) E törvény 12-13. §-ai az 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv 17. cikkében meghatározott időpontban lépnek hatályba.
- (9) Az 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv, illetve e törvény 12-13. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
- (10) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény és az azt kiegészítő jegyzőkönyvek, valamint az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett nyilatkozat kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz

A törvényjavaslat célja, hogy megadja a felhatalmazást Magyarország csatlakozásához az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezményhez és az azt kiegészítő jegyzőkönyvekhez. Magyarország az Európai Unióhoz való csatlakozási szerződésben vállalta az Egyezmény ratifikálását, amelyre azonban mindeztáig nem került sor.

Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött (Maastrichti Szerződés; Szerződés az Európai Unióról (92/C 191/01) VI. Cím) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményt Brüsszelben 1995. július 26-án kötötték meg és 2002. október 17-én lépett hatályba. Az egyezményt kiegészítette az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyv (a továbbiakban: az 1996. szeptember 27-i jegyzőkönyv), amelyet Brüsszelben 1996. szeptember 27-én kötöttek meg, és az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: az 1996. november 29-i jegyzőkönyv), amelyet Brüsszelben 1996. november 29-én kötöttek meg. Mindkét jegyzőkönyv 2002. október 17-én lépett hatályba. Az egyezményt továbbá kiegészítette az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez csatolt második jegyzőkönyv (a továbbiakban: az 1997. június 19-i második jegyzőkönyv), amelyet Brüsszelben 1997. június 19-én kötöttek meg és 2009. május 15-én lépett hatályba.

Magyarország számára a – Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló - Csatlakozási Okmány 3. cikkének (4) bekezdése előírta, hogy csatlakozzon a bel - és igazságügyek terén azon egyezményekhez és okmányokhoz, amelyek elválaszthatatlanok az EU-Szerződés célkitűzéseinek megvalósításától, illetve azokhoz, amelyek a csatlakozás időpontjában a tagállamok számára aláírásra nyitva állnak, és azokhoz, amelyeket a Tanács az EU-Szerződés VI. címével összhangban kidolgozott, és a tagállamoknak elfogadásra javasolt.

Az Egyezményben, illetve a Jegyzőkönyvekben foglaltak hazai jogba történő átültetése megtörtént, ennek legfontosabb lépcsője a 2001. évi CXXI. törvénnyel történt meg, amely a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvénybe beiktatta az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése törvényi tényállását, illetve szükség esetén inkriminálta a kiegészítő jegyzőkönyvekben meghatározott egyéb bűncselekményeket.¹ Bár jogharmonizációs

¹ A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi CXXI. Törvény „Jogharmonizációs záradék

90. § E törvény az Európai Unió következő jogforrásainak büntető anyagi jogi rendelkezéseivel összeegyeztethető szabályokat tartalmaz:

az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény (1-3. cikk)

az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyve (1-3. Cikk)

kötelezettségünknek eleget tettünk, a vonatkozó Egyezményhez hazánk formálisan nem csatlakozott.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett nyilatkozatot. A nyilatkozat szerint a Magyar Köztársaság az Európai Bíróság joghatóságát az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint fogadja el. A Nyilatkozat 2008. március 14-én már megjelent az Európai Unió Hivatalos lapjában ugyanakkor ennek a nemzetközi jogi szempontból releváns nyilatkozatnak a kihirdetésére még nem került sor.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A törvényjavaslat szerint az Országgyűlés felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezmény kötelező hatályának a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvényben (a továbbiakban: Nsztv.) foglaltaknak megfelelő elismerésére.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített transzformációs rendszernek megfelelően, a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze. (Nsztv 7. § (2) bekezdés, illetve 9. §) Mivel a megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő belső jogi síkon, a kihirdetés törvényi formát ölt.

A 3. §-hoz

Az Egyezmény szövege hivatalos magyar fordításban az EUR-lex adatbázisban rendelkezésre áll, ugyanakkor néhány ponton, konkrétan a keltezés és a letétbehelyezést szabályainak teljes magyar fordítása mégsem szerepel a Hivatalos Lapban megjelent változatban, ezért az angol nyelvű és a magyar nyelvű szöveg is kihirdetésre kerül.

Egyezmény az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményt Brüsszelben 1995. július 26-án kötötték meg és 2002. október 17-én lépett hatályba. Célja hogy a tagállamok büntetőjogi szabályai hatékonyan járuljanak hozzá a Közösség pénzügyi érdekeinek védelméhez. Megköveteli a Közösség érdekeit veszélyeztető csalás büntetőjogi üldözését - figyelembe véve azt a tényt is, hogy a Közösség bevételeit és kiadásait érintő csalások számos esetben határon átnyúló jelleggel valósulnak meg -, valamint az egységes fogalommeghatározás bevezetését. Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók, illetve a súlyos esetekben szabadságvesztés büntetés alkalmazását várja el a tagállamoktól ezekkel a cselekményekkel szemben, valamint azt, hogy a jogi személyekkel szemben történő fellépés lehetőségeit is biztosítsák. Összességében joghatóságra, kiadatásra és kölcsönös együttműködésre vállalnak kötelezettséget a tagállamok.

1-3. cikk

Általános rendelkezések, szankciók, vállalkozások vezetőinek büntetőjogi felelőssége.

Ezek a cikkek rögzítik, melyek azok a cselekmények, amelyek az Egyezmény alkalmazása szempontjából csalásnak minősülnek, azaz amelyeket a tagállamoknak inkriminálniuk kell, hogyan kell megítélni a csalás súlyát, és milyen esetekben kell megállapítani a vállalkozások vezetőinek büntetőjogi felelősségét a nemzeti jogban meghatározott elvekkel összhangban. Ennek megfelelően a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi CXXI.

Törvény 69. §-ával a Büntető Törvénykönyv 314. §-aként - önálló bűncselekményként - bekerült az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése különös részi tényállás.²

4-6. cikk

Joghatóság, kiadatás és büntetőeljárás, együttműködés

Az Egyezmény rendelkezik arról, hogy a tagállamoknak milyen körben kell megállapítaniuk joghatóságukat, továbbá arról is, hogy ha egy tagállam pusztán állampolgársága miatt nem adja ki a bűncselekmény elkövetésével vádolt személyt egy másik tagállamnak, akkor az ügyet – amennyiben indokolt – büntetőeljárás céljából illetékes hatósága elé terjeszti. A tagállam nem tagadhatja meg a kiadatást pusztán abból az okból, hogy a bűncselekmény adóval vagy vámmal kapcsolatos. A határon átnyúló esetekben az érintett tagállamok kötelesek egymással együttműködni, különös tekintettel a joghatósági összeütközésekkel érintett esetekben.

7. cikk

Ne bis in idem elve

A hetedik cikk elemzi a ne bis in idem elvének alkalmazására vonatkozó elveket. A tagállamok alkalmazzák a ne bis in idem elvét, ugyanakkor nyilatkozattal meghatározott körben a tagállamok kijelenthetik, mely esetekben nem köti őket az elv.

8-9. cikk

Bíróság, belső rendelkezések

Az Egyezmény a tagállamok, illetve a tagállamok és az uniós intézmények közötti viták rendezésre az Európai Közösségek Bíróságának joghatóságát állapítja meg. Az Egyezmény szerint a tagállamok belső jogi rendelkezéseikben az Egyezményből származó kötelezettségeiken túlmenő rendelkezésekkel még erősebb védelmet nyújthatnak a Közösség pénzügyi érdekeinek.

10-13. cikk

Továbbítás, hatálybalépés, csatlakozás, letéteményes

Technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaznak.

² „Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése

314. § (1) Aki az Európai Közösségek költségvetését károsítja azzal, hogy
a) az Európai Közösségek által vagy nevében kezelt pénzalapokból származó támogatásokkal,
b) az Európai Közösségek által vagy nevében kezelt költségvetésbe történő befizetésekkel
 kapcsolatban valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, valótlan tartalmú, hamis vagy hamisított okiratot használ fel, avagy az előírt tájékoztatói kötelezettségének nem vagy megtévesztésre alkalmas módon hiányosan tesz eleget, büntetendőt követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki
a) az (1) bekezdés *a)* pontjában írt támogatást, vagy
b) az (1) bekezdés *b)* pontjában írt befizetéssel kapcsolatos kedvezményt
 a jóváhagyott céltól eltérően használja fel.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő a gazdálkodó szervezet vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha az (1)-(2) bekezdésben írt bűncselekményt a gazdálkodó szervezet tagja vagy dolgozója a gazdálkodó szervezet érdekében követi el, és a felügyeleti vagy az ellenőrzési kötelezettségének teljesítése a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna.

(4) Vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel, pénzbüntetéssel vagy közérdekű munkával büntetendő a gazdálkodó szervezet vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha a (3) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gondatlanságból követi el.”

A 4. §-hoz

A törvényjavaslat szerint az Országgyűlés felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezményhez csatolt, Brüsszelben, 1996. szeptember 27-én létrejött Jegyzőkönyv (a továbbiakban: 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának az Nsztv-ben foglaltaknak megfelelő elismerésére.

Az 5. §-hoz

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített transzformációs rendszernek megfelelően, a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze. (Nsztv 7. § (2) bekezdés, illetve 9. §) Mivel a megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő belső jogi síkon, a kihirdetés törvényi formát ölt.

A 6. §-hoz

Az 1996. szeptember 27-ei Jegyzőkönyv szövege hivatalos magyar fordításban az EUR-lex adatbázisban rendelkezésre áll, ugyanakkor néhány ponton, konkrétan a keltezés és a letétbehelyezést szabályainak teljes magyar fordítása mégsem szerepel a Hivatalos Lapban megjelent változatban, ezért az angol nyelvű és a magyar nyelvű szöveg is kihirdetésre kerül.

*Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai
Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez*

Célja a közösségi pénzeszközök behajtását, kezelését, valamint kiutalását végző közösségi tisztviselők által vagy sérelmére elkövetett vesztegetési bűncselekményekkel szembeni hatékony fellépés kereteinek megteremtése.

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ez a cikk tartalmazza a jegyzőkönyv vonatkozásában érintett alanyi kör meghatározását, rendelkezik a tisztviselő, közösségi tisztviselő, illetve a nemzeti tisztviselő fogalmáról.

2-5. cikk

Passzív és aktív vesztegetés, asszimiláció, szankciók

A Jegyzőkönyv megkülönbözteti a passzív és az aktív vesztegetés eseteit, mindkét forma esetében inkriminációs kötelezettséget támaszt a tagállamokkal szemben, valamint rögzíti, hogy mind közösségi mind nemzeti tisztviselőkkel szemben alkalmazniuk kell a rendelkezéseket. A vesztegetési bűncselekményekkel szembeni szankciónak, hatékornak, arányosnak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

6-7. cikk

Joghatóság, kapcsolódási pontok az Egyezményhez

A Jegyzőkönyv rendelkezik arról, hogy a tagállamoknak milyen körben kell megállapítaniuk joghatóságukat, és megjelölni az Egyezményhez való kapcsolódási pontokat.

8. cikk
Bíróság

A Jegyzőkönyv az Egyezményvel megegyezően természetesen az Európai Közösségek Bírósága elé utalja a vitás kérdések rendezését.

9-12. cikk
Hatálybalépés, új tagállamok csatlakozása, fenntartások, letéteményes

Technikai rendelkezéseket tartalmaznak.

A 7. §-hoz

A törvényjavaslat szerint az Országgyűlés felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló, Brüsszelben, 1996. november 29-én létrejött Jegyzőkönyv (a továbbiakban: 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának az Nsztv-ben foglaltaknak megfelelő elismerésére.

A 8. §-hoz

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített transzformációs rendszernek megfelelően, a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze. (Nsztv 7. § (2) bekezdés, illetve 9. §) Mivel a megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő belső jogi síkon, a kihirdetés törvényi formát ölt.

A 9. §-hoz

Az 1996. november 29-ei Jegyzőkönyv szövege hivatalos magyar fordításban az EUR-lex adatbázisban rendelkezésre áll, ugyanakkor néhány ponton, konkrétan a keltezés és a letétbehelyezést szabályainak teljes magyar fordítása mégsem szerepel a Hivatalos Lapban megjelent változatban, ezért az angol nyelvű és a magyar nyelvű szöveg is kihirdetésre kerül.

Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi, előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről

Az Európai Közösségek Bírósága, e jegyzőkönyvben megállapított feltételek értelmében, hatáskörrel rendelkezik az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és az egyezményhez csatolt, 1996. szeptember 27-i jegyzőkönyv a továbbiakban az "első jegyzőkönyv" értelmezésére vonatkozó előzetes döntések meghozatalára.

A 10. §-hoz

Az Egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetése mellett szükséges nyilatkozni arról, hogy a Magyar Köztársaság a Jegyzőkönyv szerint opciók tekintetében melyik lehetőséget választja az előzetes döntéshozatalra utalás tekintetében, ennek megfelelően a törvényjavaslat a csatlakozási okmány letétbe helyezésével egy időre determinálja a nyilatkozat megtételét.

A 11. §-hoz

A törvényjavaslat szerint az Országgyűlés felhatalmazást ad az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló Egyezményhez csatolt, Brüsszelben, 1997. június 19-én létrejött második Jegyzőkönyv (a továbbiakban: 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv) kötelező hatályának az Nsztv-ben foglaltaknak megfelelő elismerésére.

A 12. §-hoz

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített transzformációs rendszernek megfelelően, a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze. (Nsztv 7. § (2) bekezdés, illetve 9. §) Mivel a megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő belső jogi síkon, a kihirdetés törvényi formát ölt.

A 13. §-hoz

Az 1997. június 19-ei Jegyzőkönyv szövege hivatalos magyar fordításban az EUR-lex adatbázisban rendelkezésre áll, ugyanakkor néhány ponton, konkrétan a keltezés és a letétbehelyezést szabályainak teljes magyar fordítása mégsem szerepel a Hivatalos Lapban megjelent változatban, ezért az angol nyelvű és a magyar nyelvű szöveg is kihirdetésre kerül.

Második Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrejött az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményhez

1-6. cikk

Fogalom meghatározások, pénzmosás, a jogi személyek felelőssége, a jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók, elkobzás, adó- és vámbűncselekmények

A második jegyzőkönyv célja, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni a javukra elkövetett olyan csalások, aktív vesztegetés vagy pénzmosás esetén, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sérthetik, illetve veszélyeztethetik; illetve, hogy a csalásokból és korrupciós cselekményekből származó bevételek tisztára mosására irányuló cselekményeket, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek kárt okoznak, illetve kárt okozhatnak, büntethetővé tegyék a tagállamok. Továbbá, hogy az ilyen csalásokból és korrupciós cselekményekből származó bevételek elkobzását a tagállamok lehetővé tegyék; valamint, hogy a kölcsönös jogsegélyt kizárólag azon az alapon tagadják meg, hogy a jegyzőkönyv hatálya alá tartozó cselekmények adó-, illetve vámbűncselekmények vagy ilyen cselekménynek tekinthetők.

7-15. cikk

Együttműködés az Európai Közösségek Bizottságával, a Bizottság adatvédelmi felelőssége, az adatvédelmi szabályok kihirdetése, az adatok továbbítása más tagállamok, illetve harmadik országok részére, ellenőrző hatóság, az egyezményhez való viszony, bíróság, szerződésen kívüli felelősség, bírósági felülvizsgálat

Ebben a jegyzőkönyvben rendelkeztek a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködésről – beleértve a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét is – annak érdekében, hogy hatékonyan léphessenek fel azon csalások, aktív és passzív vesztegetés és a velük összefüggő pénzmosás ellen, amelyek az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek kárt okoznak, ehhez azonban a személyes adatok megfelelő védelméről, valamint a nyomozás titkosságának védelméről

is rendelkezni kellett. Megfelelő rendelkezéseket alkottak az Európai Közösségek Bíróságának hatásköréről is.

16-19. cikk

Hatálybalépés, új tagállamok csatlakozása, fenntartások, letéteményes

Technikai rendelkezéseket tartalmaznak.

A 14. §-hoz

Az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásával összefüggő nyilatkozatról szóló 2088/2003. (V. 15.) Korm. határozatban foglaltak alapján a külügyminiszter az EUSZ 35. cikke szerinti nyilatkozatot – először téves tartalommal – megtette, amely a Hivatalos Lapban 2005. december 14-én jelent meg, a Korm.határozatnak megfelelően helyesbített tartalmú nyilatkozatot pedig 2008. március 14-én tették közzé a Hivatalos Lapban. Az EUSZ-hoz kapcsolódó, a Magyar Köztársaság szempontjából nemzetközi jogilag releváns – ugyanakkor eredetileg még az Nsztv. hatálybalépése előtt megtett – nyilatkozat belső jogi kihirdetésére nem került sor.

A törvény ennek megfelelően tartalmazza az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett nyilatkozatot. A nyilatkozat szerint a Magyar Köztársaság az Európai Bíróság joghatóságát az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint fogadja el.

A 15. §-hoz

E szakasz rendelkezik az Egyezmény és a Jegyzőkönyvek belső jogi hatálybalépésnek napjáról, amelyet a törvényjavaslat az Egyezmény, illetve a kiegészítő jegyzőkönyvek, valamint az Európai Unióról szóló Szerződés 35. Cikkének (2) bekezdése alapján megtett nyilatkozat hatálybalépésre, illetve a csatlakozó államok vonatkozásban történő értelmezésre visszautalva, a csatlakozási okmányok letétbehelyezésétől számított 90 nap eltelte utáni napban határoz meg. A hatálybalépésének naptári napját a Külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg. A törvény végrehajtására a jogalkalmazóknak nem szükséges felkészülési időt biztosítani, mivel a benne foglalt rendelkezések a magyar jogba már korábban átültetésre kerültek.